

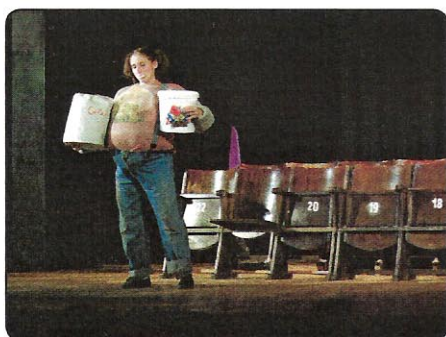
Tento list vydává CML - Centrální Mozek Lidsiva

sobota 1. listopadu 2008 / 7. číslo, 6. ročník přehlídky

ŽNOVINY

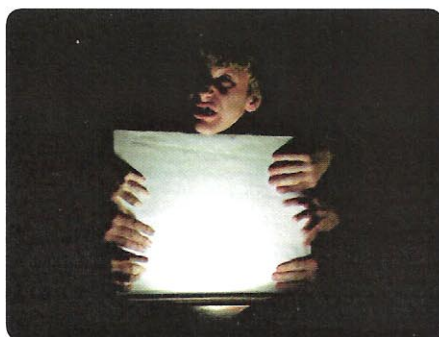
Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Do Kina připlul Hugo na Lodi

Ojedinelé zážitky si mohli odnést diváci, kteří navštívili včerejší představení v rámci Kláštereckých divadelních žní. V prostorách velkého i malého sálu se představily hned dva soubory se třemi drobnými útvary. Slovo útvary volíme záměrně, protože to, co se před zraky užaslých diváků odehrávalo, lze těžko nazvat jinak.

Začalo to krátkou groteskou *Lod'* od divadelního souboru z Lázní Toušeň. Pohybem a vtipy nabitě představení o ztroskotání pirátské lodi však nikoho nemohlo připravit

na to, co se dělo o půl hodiny později na malém sále.

Semilské Teatro Hugo předvedlo velmi netradiční loutkové představení, ve kterém byste ovšem Kašpárka hledali ztěží. Hugův všední pracovní den i jeho noční můry se těžko popisují na papíře, protože zážitek z energického semilského kusu je nepřenosný.

Stejně jako nápady hýřící třetí představení, v němž individualitami nabitě toušeňské divadlo přesně vykreslilo neuvěřitelnou směsici postaviček při jedné banální návštěvě

filmového představení.

Včerejší nabídka divadelních žní však nebyla bohatá pouze na neuvěřitelné zážitky. Ukázala především, že za hranicemi Klášterce či přilehlého okolí se dělá i jiné divadlo, které stojí za to objevovat a hledat. V dnešní době je obtížné za takovými kousky cestovat na přehlídky či do jiných krajů naší republiky. Organizátoři divadelních žní se však budou i v dalších letech snažit, aby podobně blázniví nadšenci divadelní múzy obohatili další ročníky Kláštereckých divadelních žní.

Lod' bláznů

At' si kdo chce, říká co chce

Milan Pučelík

Mně se to moc líbilo, bylo to hezky provedené. I s tím začátkem, kdy naznačili, co se všechno bude dít a pak to tam člověk nacházel.

Krásně to zapadalo do sebe. Fakt úžasné vystoupení.

Miroslav Bílík

Ze začátku jsem byl trochu rozpačitý. Říkal jsem si, že jsem na to ani nemusel chodit. Úvod byl zajímavý, pak to bylo takových pět minut mrtvé, ale jak pak odrazili s lodí od břehu, tak to nabralo šmrnc a bylo to naprosto perfektní.

Až potom jsem se dozvěděl, že to bylo pro hluchoněmé, proto

se tam nemluvilo. Ale byl to tanec, byla to poezie, byla to báseň ztvárněná pohybově a nikdy jsem nic podobného neviděl.

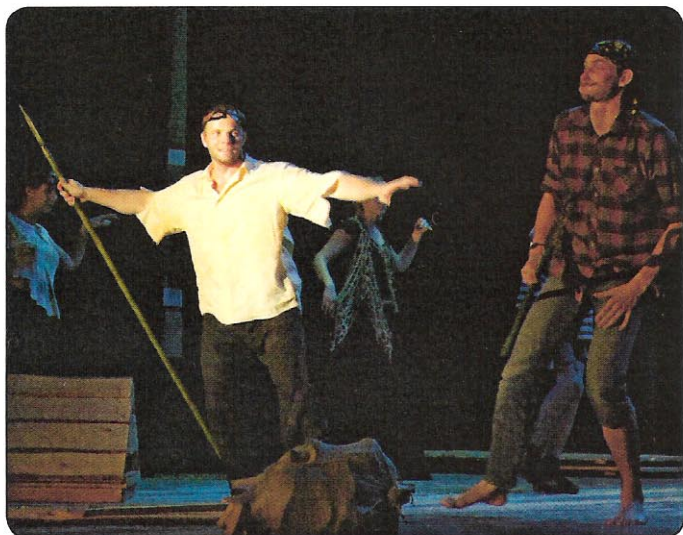
Hanka Malastová

Byla jsem nadšená a hrozně mi to připomnělo dobu našich divadelních začátků, kdy jsme zkoušeli Cirkus Pumpido.

Jak si hrají a při tom tvoří. Každý přijde s nějakým nápadem a najednou je z toho krátká scénka, vtip. Každý tam objeví něco svého a dohromady je to bezvadné představení.

Tomáš Fiala

Mně se to líbilo.

Našlapaný Kino

**At' si kdo chce,
říká co chce**

Iva Kozáková

Mně se Kino hrozně líbilo. Pobavila jsem se a úplně jsem podle jejich reakcí viděla, co na tom plátně běží. Bylo to úplně super a jsem ráda, že jsem šla.

Mrzí mě, že jsem tento týden viděla pouze jedno představení, protože jsem byla zaneprázdněná, ačkoli jindy chodím ráda na všechny. Takže ještě jednou Toušni – super, dávám jedničku a přeji jim hodně úspěchů a takovéhle nápady do dalších představení.

Tomáš Fiala

Mně se to líbilo.

O ptákoví jsme nevěděli

rozhovor s lodivodem Kina Dušanem Müllerem

Jak vznikla groteska *Lod'*?

Já s Filipem a Verunkou (Müllerovic děti, pozn. red.) jsme jeden rok vystupovali na Otevřeno, to je přehlídka neslyšících v Kolíně. Byla to scénka Auto a protože v souboru bylo více lidí, tak jsme začali uvažovat, že bychom na Otevřeno postavili zase takovou němou věc a začali jsme pomalu skládat *Lod'*.

Vycházel jsem z Bratříčků, které jsem dělal s Pavlem Fialou. Tam v jedné scéně byla plavba lodě, tu jsme okošatili a udělali to vyloženě jako divadlo.

A jak to bylo s Kinem?

To jsme se opět přihlásili do Kolína a nic jsme neměli. Tak jsme začali vymýšlet a mezitím mi pan Zemánek volal, že bych měl poslat DVD, aby se podívali, jestli to tedy vezmou nebo ne. Tak jsem mu oznámil, že nejsem schopný se rozhodnout, které z těch čtyř věcí tam pošleme a že DVD nemám (smích).

Tak jsem mu měl aspoň napsat, o čem že to je. Na to jsem mu opět řekl to samé s těmi čtyřmi věcmi, že vůbec nevím, co tam pošleme. Pan Zemánek mi řekl, že když už jsme tam byli dvakrát, tak že nám věří, že to nebude nějaká blbost a že nás umístí na sobotní večer, kde jsou ti lepší (smích).

To už jsem začal mít trochu strach. Teprve tři neděle před přehlídkou se to začalo skládat a když jsme tam jeli, tak jsem strčil do noci muziku, skončil jsem někdy ve dvě v noci a ráno v deset jsme vystupovali. Moje žena (režisérka Anna Müllerová, pozn. red.) s námi odmítla jet, že

na to nemá nervy.

Dneska jste nám trochu zdrželi začátek...

Oni byli všichni v práci. Balit jsme začali ve tři a než jsme narvali loď do jednoho auta... Ono to většinou bývá takové hektické.

Když jsme dojeli sem, tak se ukázalo, že jsme polovinu věcí ještě zapomněli. Třeba v lodi se chodí s ptákem. Tak si místo ptáka udělali vlaštovku.

My máme krásného ptáka, to ti neřekli?

Ne, o ptákoví jsme nevěděli... Na to Kino, tam má zase běhat s velkým kladivem, to jsme samozřejmě nevzali, tak běhala s lopatou, kterou jsme tady našli na jevišti...

To je tady na tom geniální, najdeš lopatu na jevišti.

Ale nevzali jsme vám ji, je na stejném místě, na kterém jsme ji našli.

V souboru je vás hodně. Jsou všichni z Toušně?

Nejsou. Z Toušně jsou asi čtyři. Ostatní jsou z Brandejsa, z Čelakovic, ze Staré Boleslavi, prostě z měst z okolí.

Jak se přihodilo, že hrajete pod hlavičkou TJ Sokol Lázně Toušně?

No, to ani nevím...

Mohli jsme vidět pohybové velmi talentované mladé lidi. Měl jsi s nimi hodně práce?

My už hrajeme poměrně dlouho a hrajeme podobný styl, hrajeme tedy i klasické

mluvené věci, ale i ty jsou hodně pohybové, tím pádem třeba to Kino šlo poměrně rychle. Nebylo třeba je do něčeho nutit.

Co chystáte do budoucna?

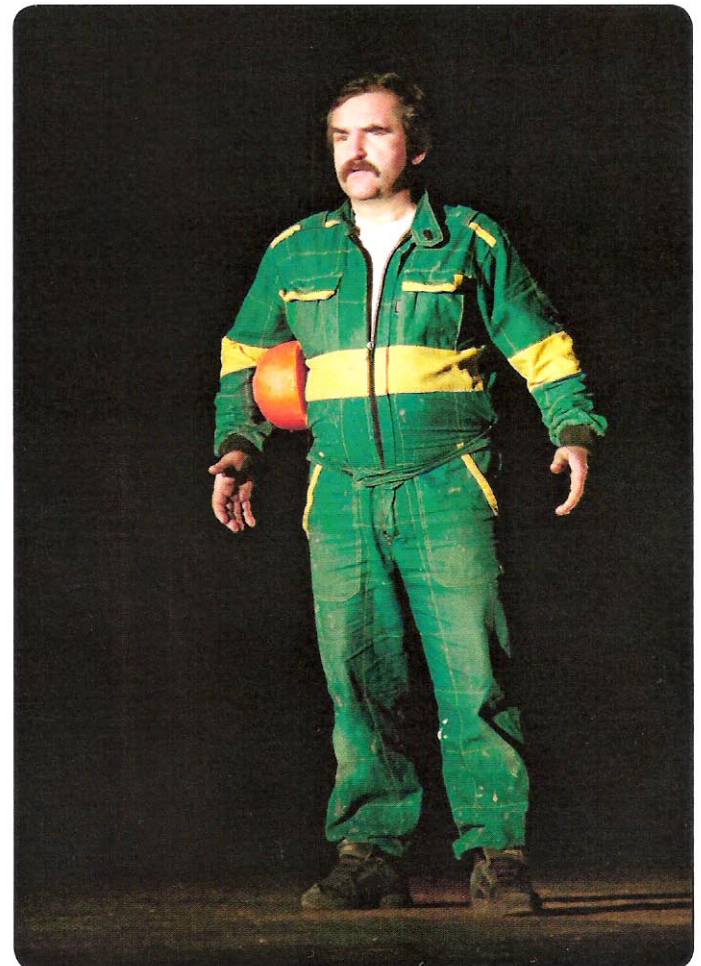
My teď máme Krále jelenem, který pořád není doladěný. Premiéru už jsme měli, ale pořád máme pocit, že to není

ono, protože to chystáme na nějakou tu přehlídku.

Nějaké plány ještě jsou, protože chceme zase udělat něco pro ten Kolín (smích).

Jak jsi spokojený s dnešním představením?

Já jsem spokojený s diváky, že se smáli a že to vydrželi.

At' si kdo chce, říká co chce

Hugovy proměny

David Kodytek

Hugo byl perfektní. Byl tam vtip, bylo to výtvarně nádherné. Lidé třeba možná oceni jen vtipy a gagy, ale mě to strašně zaujalo i z toho výtvarného hlediska. Takže myslím, že to bylo naprosto perfektní.

Štěpán Malast

Představení se mi líbilo, bavilo mě a bavil jsem se. I když jsem nepochopil spoustu věcí, třeba jak příběh skončil tím jablkem. Teď mi to ale bylo vysvětleno při rozhovoru s realizátory.

Jinak to bylo zcela výjimečné., nikdy jsem nic takového neviděl a předpokládám, že nic podobného ani už neuvidím, přestože bych

byl rád, kdybych od nich viděl něco podobného, respektive stejně pojetého. Líbilo se mi to.

Láďa Dlouhý

Bylo to něco neobvyklého.. Něco jiného než jsme zvyklí, myslím tím ta klasická divadla. A to je asi to, co mě chytlo nejvíce. Ten moderní směr, který nám tady v Klášterci chybí. Možná hodně chybí.

A to musím pochválit všichni, kdo vybírali soubory na přehlídku, že to byl fantastický tah, dostat sem taková dvě divadla.

Tomáš Fiala

Mně se to líbilo.

Nápady leží kolem Klementina

rozhovor s Hugovým otcem Martinem Pavelcem

Jak vás napadlo toto téma?

To bylo z čistého nebe. Prostě mě to napadlo, když jsem šel kolem Klementina. Ale tuto otázku jsem dostal asi počtvrté, tak pokaždé to místo trochu přesunu. Takže předtím jsem říkal, že to bylo u Karlova mostu, ale ve skutečnosti to bylo u Klementina...

Jak vznikala podoba představení?

Je to naše první představení. A vznikalo to tak, že jsme s tím něco dělali, zkoušeli jsme první nápady, postupně jsme zjišťovali ty nedokonalosti. Tady jsou vidět ruce, támhle jsou vidět ruce, tak jsme je tam zapojili. Pak jsme zjistili, že je to černobílé tak jsme tam zapojili zelenou.

Zkrátka se to pořád nabalovalo. Vlastně stačí, když se na to koukáte a všimáte si toho, co je tam nezáměrně a z toho pak uděláte záměr. Nabaluje se to jako koule a když to pustíte tak se to vlastně udělá samo, protože ten nápad už je v tom obsažený, takže už nemusíte nic dělat. Jenom být potichu.

Když se řekne slovo loutky, tak si vybavíme úplně něco jiného než popisky na špejlich. Výborně to funguje. Jak jste

k tomu přišli?

To já nevím. My nemáme moc rádi to, když se řekne loutkové divadlo tak každý vidí kašpárka a čerta. My jsme jezdili na Loutkářskou Chrudim, tak to byl náš cíl.

Nechtěli jsme dělat klasické iluzivní divadlo a protože jsme hodně jezdili na ty loutkářské přehlídky, tak bylo víceméně jasné, co s tím budeme dělat.. A jak jsem říkal – u Klementina byl ten nápad...

Jak se dalo Teatro Hugo dohromady?

To jsem šel kolem Karolina....

My jsme kamarádi, chodili jsme do dramatu, my tři kluci. Měli jsme rozdělaných asi šest věcí a nikdy jsme nic nedodělali, takže jsme si řekli, že tohle už musíme dodělat. Tak jsme oslovili Markétku, my se známe z Hronova ze seminářů, oslovili jsme asi pět holek a žádná neměla čas a nechtěla hrát a teď lituji...

A Markétka byla jediná, která s námi chtěla hrát, tak jsme ji zapojili. A další holku – Zuzku – potkal Pavlík, to je jeho spolužačka a protože si tak blbli v lavici, tak ji přizval. A dneska dělá světla.

Babičku Boženy Němcové přidáváte

běžně?

Když je dobré publikum tak to přidáváme. Takže více méně jak se nám chce. A tady bylo dobré publikum.

To bylo takové vtipné, protože ta pointa měla teprve přijít a oni tleskali už dřív, takže pointa byla de facto teď jen v tom, že se rozsvítilo. Ale nás to baví, to je taková sranda na přídavek. Ačkoliv původně jsme s tím ani nechtěli vylézt, protože jsme si říkali, že to bude taková blbost.

Ale to nikdy nevíte, když vás něco napadne, jak to bude ve skutečnosti.

Jak se vám povedlo dnešní představení?

Já si myslím, že se nám povedlo skvěle. Na to, že jsme ho předtím teď moc nezkoušeli. Normálně když to zkusíme hrozně moc, tak se to nepovede skoro nikdy, ale tady se povedlo.

Ale taky je to díky publiku, protože tady je skvělé, jedno z nejlepších, co jsme kdy měli. Tak to bylo takové otevřené a to už se taky hraje samo. Stačí začátek, kdy se vytvoří atmosféra a pak už nic nemusíte dělat.

Fakt se nám tady moc líbilo.

Skončily žně, at' žijí žně

Láďa Dlouhý

Z pěti předešlých ročníků byl nejkvalitnější výběr souborů, které se tady předvedly. Jedno představení bylo lepší než druhé. Určitě se bylo na co koukat. Pro divadelníky spousta inspirace a nových myšlenek.

Byl to asi nejlepší ročník, který byl a bylo to vidět i na divácích, kterých přišlo daleko více než v předchozích letech. Takže jestli příští rok bude stejně tak

fantastický...

Spoustu lidí určitě musí mrzet, že letos vynechali.

Lenka Kodytková

Myslím si, že žně měli hodně vysokou úroveň a hrozně se mi líbily. Teď jsem plná dojmů z posledního představení, líbila se mi Loď, Hugo i Kino.

Nejvic mě, nechci říci zklamalo, ale každý rok jsem byla hrozně unesená

z divadla Klapý. Letos se mi představení líbilo, ale bylo to asi nejslabší, co jsem od nich viděla. Byla tam výborná Veronika, úžasná, ale nelíbilo se mi tam někteří mužští představitelé.

Jinak celkově atmosféra žní a vůbec nápad, že budou fantastické, doprovodný program a soutěže, to se mi strašně líbilo a každý den jsem se sem těšila.

Co bychom jako organizátoři měli do příštího roku změnit?

Skončily žně, at' žijí žně

Já myslím, že když takto vydržíte, tak to bude úplná bomba. A možná, když bude ještě více nápadů k doprovodnému programu a ještě více srandy, tak to budu jenom vítat.

Jo a líbila se mi i výtvarná stránka, prostě chválím hrozně moc.

Miroslav Foltýn

Já si myslím, že žně se hezky rozvíjejí, jsou čím dál více zajímavější a skutečně všichni, kteří chodí na všechna představení tak mají možnost hodnotit různé žánry, které člověk, který navštíví pouze jedno představení, není schopen postřehnout. Co se týká kvality tak ta má vzrůstající úroveň a diváci z Klášterce mají možnost vidět soubory, za kterými by těžko asi jezdili. To si myslím, že je hlavní přínos této divadelní přehlídky, Doufejme, že nám přehlídka vydrží, bude se dále rozvíjet a hlavně lidé budou chodit, protože Klášterecké divadelní žně patří k tomu důležitému v oblasti kultury, co se v našem městě děje.

Kolik jste letos viděl představení?

Letos jsem zatím viděl osm her, jednu jsem vypustil pro velkou intelektuální únavu (smích). Ale opět jsem nabral síly a pokračuji a těším se na závěr, který má přijít.

Co bychom jako organizátoři měli do příštího roku změnit?

Co se týká dramaturgie, ta je dobrá, tam není co měnit. Je fajn, že se tady navazuje na velkou tradici amatérského divadla, která v Klášterci byla a je. Určitě by stálo za to využít všechny možnosti pro prezentaci této přehlídky, tam je určitá rezerva, ale ta souvisí samozřejmě i s možností financování atd. Takže určitě jako město budeme mít zájem festivalu pomoci právě v této oblasti.

Honza Milota

Já si myslím, že letošní žně bych mohl dvěma slovy velice pochválit. A kdybych tu pochvalu trošičku rozebral tak bych řekl, že se nám vyplatilo, že věnujeme velkou pozornost dramaturgii.

Vyplatilo se nám, že lovíme na Hronově, na Národních přehlídkách a že přivádíme špičkové soubory. A nejen špičkové soubory, ale že se nám podařilo udelat tu dramaturgii skutečně velice pestrou.

Divadelní žně tvoří určitou bránu, která se otevírá směrem

zvenku a skrz přehlídku se do Klášterce dostanou divadelní žánry, které by se jinak do Klášterce nebo do jakéhokoli jiného města běžně nedostaly. V tom vidím velkou váhu té přehlídky. Že přivádí různorodost žánrů.

A líbí se mi, že se to začíná líbit i divákům, protože myslím, že když se podíváme na určitou statistiku, tak můžeme zkonstatovat, že rok od roku nám ta návštěvnost stoupá. Řekl bych, že je to ve srovnání s jinými městy tak velkými jako je Klášterec určitý fenomén. Dostat osm dní za sebou do Kulturního domu odhadem v průměru sto možná stovacet diváků. To je naprostý fenomén.

Co bychom měli jako organizátoři do příštího roku zlepšit?

Nevím jestli zlepšit, ale v každém případě bychom měli udržet úroveň žní v tom výběru. A možná ano, tam lze použít slovo zlepšit, že bychom ještě měli znásobit tu naši povědomost o tom, co se dnes hraje jinde. Tzn. opravdu budeme muset po těch přehlídkách jezdit a velice pečlivě vybírat, protože to je ten způsob, jak lidi do kulturníka dostat. Vozit dobrá představení. V každém případě tomuto budeme věnovat v příštím roce velkou pozornost.

A samozřejmě ve smyslu nápadů, zlepšit nápady, které míváme a je to na té přehlídce vidět, čím dál tím lepší. To je spíš přání, abychom zase měli dobré nápady v doprovodném programu, abychom si vymysleli zase nějaký vtipný rámec žní.

Co se týká organizace, já osobně nemohu vytknout žním naprosto nic. Pokud tedy pominu to, že někdy před šesti týdny vyšel v Kláštereckých novinách určitý ferman, ale v prostoru a času se to malinko změnilo, když nám tu jeden, tu druhý soubor odřekl a my jsme to museli nahrazovat a už jsme to nestačili dávat na plakáty.

Jediné, co nám sedělo, byl program, protože ten jsme dělali naposledy, ale tu změnu nám musí návštěvníci odpustit, to se prostě stává. Ono dát dohromady deset představení, celé to zprodukovat, to není jednoduchá záležitost.

A vlastně bych chtěl využít této cesty, abych poděkoval, a to se smeknutím klobouku, všem, kteří se již šestý rok a jsou to většinou jedni a titíž, na přehlídce a její organizaci podílí. To tedy skutečně klobouk dolů. Vidíme to na reakcích souborů,

kteří sem přijedou třeba poprvé. A můžu říci, že zprávy, které mám, protože s nimi mluvím a komunikuji, jsou takové, že jsou užasli.

Do jakých detailů máme všechno vypracované, pивní tácky, propagace, programy, Žňoviny! Žňoviny, kterým také obrovsky děkuji, oběma redaktorům a všem, kteří na nich dělají. To všechno ti lidé zvenku, kteří to netuší a přijedou poprvé, tak to oceňují.

Oceňují i to, jak to máme organizačně zmáklé, jaké je tu bezvadné publikum a odváží si odtud velice dobré pocity. A my takto navazujeme kontakty, kterých bychom měli v budoucnu využít a všechny soubory, které tu za těch pět let hrály, tu první přehlídku počítat nemůžu, protože tu jsme odehráli ve vlastní produkci, bychom měli pomaloučku využívat a říci, tak přátelé, vraťte nám příležitosti ke hraní, my u vás také chceme hrát...

Co byl pro tebe letos největší zážitek? A nemyslím tím jenom divadelní, ale jakýkoli.

Teď jsi mě zaskočila. Takových drobných humorných postřehů mám samozřejmě celou řadu. Pro mě největší zážitek jsou žně jako celek. To, že vůbec jsou, že existují a že jsme schopni je udělat.

Ale jinak mám obrovskou radost z toho, když to, co si někde předtím týdnů a týdnů u piva plánujeme, říkáme si, že by to mohlo vyjít a já mám pak radost z toho, když žně dostanou svůj vlastní život a ono to, co jsme si přáli skutečně funguje.

Dám příklad. Určili jsme si, že oficiálním pozdravem letošních žní bude po vzoru Návštěvníků poklepání si na čelo. V sobotu jsem stál ve foyer a za dvě minuty

sedm vyběhala po schodech divačka Jana, která vůbec netušila o co tady jde. A protože jsem si jí všiml tak jsem ji velice zdvořile pozdravil poklepáním na čelo. A ona na mě: já vím, já vím, ale nesmíte se na mě zlobit, já jsem byla do poslední chvíle v práci, ale už mám kabát v šatně a už běžím. Tak jsem ji v tom bludu zlomyslně nechal. A po představení za mnou přišla, v očích jas poznání a s úsměvem mi říká: já už vím, co to mělo znamenat...

Tak tohle je krásné, že se nám daří dělat spoustu normálních věcí naprosto nenormálně. A při tom humorně a snad v kusem. A ti lidé nám na to musí jít a nechávat se strhávat.

To znamená, že my v Klášterci máme dobré diváky, ne?

Samozřejmě. Víte, drahé Žňoviny, já se přiznám k jedné věci. Já moc nemusím ty diváky, kteří chodí jen na Donutily, Dvořáky a tyhle estrády. To jsou lidé, kteří za své peníze chtějí dostat jen svou srandu, stejně jako chtějí za své peníze dostat jiné zboží.

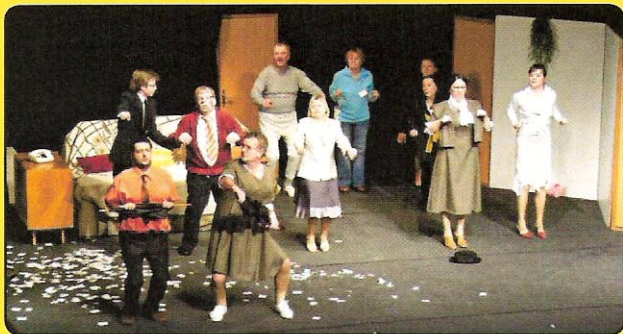
Diváci, kteří chodí na žně, sem nechodí pro zboží. Chodí sem pro tu naši recesi, pro dramaturgickou odlišnost a to je bezvadné. Že sem chodí poučené publikum a publikum, které je s námi na jedné lodi. Kdybychom někdy z recese tu přehlídku pojali zcela vážně, tak nám to neuvěří a nejspíš by nám řekli – letos tedy byla úplně nejhorší.

A z toho já mám obrovskou radost. Nejenom že se publikum rozrůstá, ale taky že chodí lidé kvůli tomu, co se tu děje. Že je tady vždycky něco překvapí a rozesměje, potěší a donutí k přemýšlení.

To je strašně důležité v tomto labyrintu světa.

Dnes jste viděli

Nájemníci pana Swana aneb Habaďůra

Divadlo TMA Terezín

Díky, díky, díky

Sluší se to a navíc my to velice rádi děláme. Takže chceme poděkovat: všem divákům, kteří chodili a byli bezvadní; lvě a spol. z Divadelní kavárny, že se o nás starali tak pěkně, že jsme zase o nějaké to kilo těžší a nějaké to kilo lehčí; paní šatnářce, která nezklamala, chtěla nám udělat radost a vždy přišla, aby mohla zavolat - kabáty; klukům z Las Pegas, protože i po šesti letech se nám jejich znělka pořád moc líbí; divadelnímu souboru Nahod', který nám pomáhal s výzdobou KD, ačkoliv nemusel - jejich smlouva už byla podepsaná; naší Máje, kterou jsme procházkově zanedbávali; Květušce za utopení prof. Ikebaru; Honzovi Š. který se nadřel jako vůl a všem kamarádům z divadla, kteří se starali o hladký průběh přehlídky.

Ale hlavně Honzovi Milotovi, kterého máme velice rádi a který nám jednou bude opravdu moc scházet.

ŽŇOVINY vám přinášelo

www.sdruzeni.klas.cz

Žňoviny připravovali: Zdeňka a Míra Nyklíčkoví
foto: Štěpán Malast, František Červený

Perličky doprovodného programu

Svou návštěvou poctili 6. Fantastické Klášterecké divadelní žně nejen Návštěvníci, ale také spousta známých i méně známých postav z nejrůznějších fantastických filmů a seriálů.

Na fotografiích najdete komisaře Ledvinu a fenomenálního detektiva Nicka Cartera, či partičku z filmu Pane, vy jste vdova?

Naopak vidět jste mohli, ale na fotkách nejsou létající Čestmír, princezna Leia, R2D2 i Darth Vader nebo kosmonaut Sergej Krikaljov i se svým topičem.

Doprovodný program se stal nedílnou součástí každých žní a příští rok se na něj opět můžete těšit.

P.S. Zatímco zlatá naběračka vyšla z paní Štubové hladce, na zlatou násadku z pera Roberta Steinera se stále čeká.

Mišova radost

Míša Rambousek alias děda Drchlík, který každý večer trpělivě opravoval náš CML, zažil včera nejšťastnější večer uplynulého týdne. Vyhrál profesora Ikebaru, po kterém týden toužil a stále se mu nedařilo uhádnout tu správnou odpověď na soutěžní otázku. I z přiložené fotografie je zřejmé, jak moc se do profesora Ikebary Michal zamiloval.

Možnost vyhrát Ikebaru bude mít dnes naposledy také každý, kdo po představení přijde do Divadelní kavárny. A nejen to, připravena jsou ještě dvě další překvapení. Tak se těšte!

Zítřka už nevidíte nic, až zase příští rok